

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 22-123/DH/DH

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 20 juni 2022 in de zaak 22-123/DH/DH naar aanleiding van de klacht van:

klager

over:

verweerster

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 8 maart 2022 heeft klager bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Den Haag (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerster.

1.2 Op 10 februari 2022 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk K047 2021 ia/cw van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 9 mei 2022. Daarbij was verweerster aanwezig. Klager was, hoewel daartoe behoorlijk opgeroepen, niet aanwezig.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 7 (inhoudelijk) en 1 tot en met 6 (procedureel).

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Aan klager is per 24 juli 2017 een uitkering op grond van de Participatiewet (PW) toegekend.

2.3 Bij besluit van 10 juli 2019 van de gemeente Z. is aan klager per 1 mei 2019 een maatregel opgelegd, inhoudende een verlaging van de uitkering met 100% voor de duur van twee maanden.

2.4 Op 17 juli 2019 heeft klager zich tot verweerster gewend.

2.5 Op 24 juli 2019 heeft verweerster bezwaar gemaakt tegen het besluit van de gemeente Z. van 10 juli 2019. Zij heeft dat bezwaar bij brief van 8 augustus 2019 aangevuld.

2.6 Op 6 september 2019 heeft een hoorzitting plaatsgevonden.

2.7 Bij besluit van 4 februari 2020 heeft de gemeente Z. het bezwaar ongegrond verklaard.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet.

a) Klager verwijt verweerster dat zij hem niet tijdig heeft geïnformeerd over de inhoud van het besluit van 4 februari 2020, waardoor zij klager de kans heeft ontnomen tijdig een beroepschrift tegen dat besluit in te dienen bij de Rechtbank Den Haag.

b) Klager verwijt verweerster ook dat zij zich schuldig heeft gemaakt aan het bewust verdraaien van de waarheid en het plegen van valsheid in geschriften.

4 VERWEER

4.1 Verweerster heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

5.1 De raad neemt bij de beoordeling van de klacht als uitgangspunt dat, gezien het bepaalde in artikel 46 Advocatenwet, de tuchtrechter mede tot taak heeft de kwaliteit van de dienstverlening te beoordelen indien daarover wordt geklaagd. Bij deze beoordeling geldt dat de tuchtrechter rekening houdt met de vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en met de keuzes waar de advocaat bij de behandeling van de zaak voor kan komen te staan. De vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en de keuzes waar hij voor kan komen te staan zijn niet onbeperkt, maar worden begrensd door de eisen die aan de advocaat als opdrachtnemer in de uitvoering van die opdracht mogen worden gesteld en die met zich brengen dat zijn werk dient te voldoen aan datgene wat binnen de beroepsgroep als professionele standaard geldt. Die professionele standaard veronderstelt een handelen met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijk handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht (zie Hof van Discipline 5 februari 2018 ECLI:NL:TAHVD:2018:32). Daarbij wordt opgemerkt dat binnen de beroepsgroep wat betreft de vaktechnische kwaliteit geen sprake is van breed gedragen, schriftelijk vastgelegde professionele standaarden. Het hof toetst daarom of verweerster heeft gehandeld met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijke handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht. (HvD 3 april 2020, ECLI:NL:TAHVD:2020:80).

5.2 Conform gedragsregel 16 lid 1 dient de advocaat zijn cliënt op de hoogte te brengen van belangrijke informatie, feiten en afspraken. Ter voorkoming van misverstand, onzekerheid of geschil dient hij belangrijke informatie en afspraken schriftelijk aan zijn cliënt te bevestigen.

Klachtonderdeel a)

5.3 Klager stelt dat hij in 2020 helemaal niets van verweerster heeft vernomen en daarom uiteindelijk op 1 december 2020 telefonisch contact met haar heeft gezocht om te informeren naar de stand van zaken. Klager is er al die tijd vanuit gegaan dat verweerster zijn belangen zou behartigen door 'automatisch' voor hem in hoger beroep te gaan. Dat bleek niet het geval te zijn geweest.

5.4 Verweerster stelt voorop dat zij het besluit van 6 februari 2020 aan klager heeft gestuurd en dat zij op 12 februari 2020 met klager telefonisch overleg heeft gehad over dat besluit. Tijdens dat gesprek heeft verweerster aan klager kenbaar gemaakt dat zij een beroep niet kansrijk inschatte, maar dat de keuze aan klager was. Klager zou er volgens verweerster over nadenken en haar laten weten als hij in beroep zou willen gaan. Verweerster heeft vervolgens niets meer van klager gehoord (tot aan 1 december 2020).

5.5 De raad overweegt als volgt. Bij de stukken bevindt zich een brief van verweerster aan klager van 6 februari 2020 waarin zij hem heeft medegedeeld dat de gemeente het bezwaar niet gegrond heeft verklaard. Van die brief maakt het besluit van de gemeente van 6 februari 2020 als bijlage deel uit. De raad acht het aannemelijk dat verweerster die brief aan klager heeft gezonden, gelet ook op de vermelding daarvan op de door verweerster overgelegde urenregistratie. Of deze brief klager ook heeft bereikt, kan de raad echter niet vaststellen.

5.6 Vast staat in ieder geval dat klager en verweerster op 1 december 2020 telefonisch contact met elkaar hebben gehad. Ter zitting heeft verweerster een toelichting gegeven op dat gesprek. Volgens verweerster is tijdens dat gesprek ter

sprake gekomen hetgeen verweerder en klager op 12 februari 2020 met elkaar hebben besproken, waarop klager heeft aangegeven dat hij wist dat het bezwaar was afgewezen en dat een hoger beroep weinig kansrijk zou zijn, maar dat hij wel in de veronderstelling verkeerde dat verweester automatisch hoger beroep voor hem zou instellen. Klager heeft deze toelichting van verweester niet weersproken. De stelling van klager dat verweester hem niet tijdig in kennis heeft gesteld van het besluit van de gemeente van 6 februari 2020 kan gelet hierop geen stand houden.

5.7 Naar het oordeel van de raad gaat het er in de kern om welke afspraken verweester en klager op 12 februari 2020 met elkaar hebben gemaakt over het wel of niet instellen van hoger beroep. De raad rekent het tot de verantwoordelijkheid van verweester om dergelijke belangrijke afspraken schriftelijk aan klager te bevestigen, juist ter voorkoming van een misverstand. Vast is komen te staan dat verweester dat niet heeft gedaan. Verweester is daarin in zoverre niet zorgvuldig geweest. De raad is echter van oordeel dat deze onzorgvuldigheid van onvoldoende gewicht is om verweester daarvan ook een tuchtrechtelijk verwijt te maken. De raad overweegt daartoe dat verweester ter zitting heeft onderkend dat zij de gemaakte afspraken over het wel of niet instellen van hoger beroep schriftelijk aan klager had moeten bevestigen. Verweester heeft aangegeven dat dat normaal gesproken ook haar werkwijze is. Verweester was ook in de veronderstelling dat zij dat in de zaak van klager had gedaan. Maar toen klager op 1 december 2020 contact met haar opnam, kwam zij er achter dat zij vergeten was de desbetreffende e-mail aan klager - die al in concept gereed stond - te verzenden. De raad neemt voorts nog in aanmerking dat klager zelf pas tien maanden later aan de bel heeft getrokken, zodat verweester al die tijd geen argwaan heeft gehad dat er iets in de communicatie met klager niet goed was gegaan. Verweester heeft een blanco tuchtrechtelijk verleden. De raad heeft niet kunnen vaststellen dat klager aantoonbaar schade heeft geleden, als gevolg van het uitblijven van een hoger beroep.

5.8 Het voorgaande betekent dat klachtonderdeel a) ongegrond wordt verklaard. Klachtonderdeel b)

5.9 De raad is van oordeel dat klager zijn stelling dat verweester zich schuldig heeft gemaakt aan het verdraaien van de waarheid of het plegen van valsheid in geschriften, volstrekt onvoldoende feitelijk heeft onderbouwd, zodat de raad daar aan voorbij gaat. Klachtonderdeel b) wordt eveneens ongegrond verklaard.

BESLISSING

De raad van discipline verklaart de klacht in beide onderdelen ongegrond.

Aldus beslist door mr. H.C.A. de Groot, voorzitter, mrs. M.A.M. Wagemakers en M. Laning, leden, bijgestaan door mr. A. Wijtzes als griffier en uitgesproken ter openbare zitting van 20 juni 2022.